

Χειμώνας που σε διάφορα μέρη του Πόντου λέγεται ο Χειμός ή Χειμωγκός περιλαμβάνει τους μήνες Δεκέμβριο - Χριστιαννάρτζ, Ιανουάριο - Καλαντάρτζ , Φεβρουάριο - Κούντουρο. Στον Πόντο ο χειμώνας ήταν πολύ βαρύς, σταματούσαν οι εξωτερικές δουλειές, γύριζαν οι ξενιτεμένοι. Τα βράδια συνήθως τα περνούσαν σε σπίτια, κάνοντας τα νυχτέρια ή βεγγέρες, που στον Πόντο λεγόntonουσαν Παρακάθια.

Μα πιο πολύ περίμεναν τα Καλαντόφωτα για να κάνουν τα διάφορα μυστήρια, βαπτίσια, αρραβώνες, γάμους και άλλες γιορτές, γιατί τότε ήταν όλοι μαζεμένοι στο χωριό και ερχόντουσαν οι ξενιτεμένοι. Καλαντόφωτα οι πρόγονοι μας έλεγαν τις γιορτές από τα Χριστούγεννα μέχρι την ημέρα των Φώτων, ή και Δωδεκαήμερο. Με μεγάλη χαρά θα ετοιμαζόντουσαν να δεχτούν τη γέννηση του Θεανθρώπου. Την Παραμονή των Χριστουγέννων σταματούσαν κάθε εξωτερική δουλειά και θα συμπλήρωναν τις ετοιμασίες για τη μεγάλη γιορτή.

Τη μέρα αυτή θα έβαζαν στο τζάκι το Χριστό κουρ', που ήταν αλλού από μηλιά αλλού από αχλαδιά, αυτό ήταν ένα κούτσουρο κομμένο ειδικά για τα Χριστούγεννα και θα άναβε στο τζάκι συνέχεια και τις τρεις μέρες των Χριστουγέννων, που τις έλεγαν, τα Χριστουήμερα. Την Παραμονή το απόγευμα τα παιδιά θα έλεγαν τα κάλαντα και οι νοικοκύρηδες θα τα φίλευαν με διάφορα καλούδια (δώρα). Τα χαράματα θα χτύπαγε η καμπάνα και θα πήγαιναν όλοι στην εκκλησία. Η απόλυση

γινότανε με την ανατολή του ήλιου και η ημέρα ήταν αφιερωμένη στους ανθρώπους του σπιτιού, στην οικογένεια.

Όσο για το Χριστουγεννιάτικο δέντρο, στον Πόντο και μάλιστα στην Αργυρούπολη και στα περίχωρα της, αλλά και αλλού, από την Παραμονή των Χριστουγέννων κρεμούσαν στο εικονοστάσι σταυρωτά κλαδιά φουντουκιάς ή καρυδιάς ή μόνο καρπούς. Αλλού το δέντρο ήταν από πεύκο ή έλατο και το στόλιζαν εκτός από νωπούς καρπούς και με κλαδάκια ελιάς στα φύλλα της οποίας σφήνωναν «λεφτοκάρια» - φουντούκια. Αλλού έβαζαν «τσιμσίρ» - πυξάρι.

Πηγή: pontos-news.gr